

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Bonveschiati Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Bonveschiati Srl (представители: A. Bianchini e F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Comitato „Venezia vuole vivere“, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
  - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
  - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф

2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 29 април 2013 г. — Commerz Nederland NV/Havenbedrijf Rotterdam NV

(Дело C-242/13)

(2013/C 207/38)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Подател на касационната жалба: Commerz Nederland NV

Ответник по касационната жалба: Havenbedrijf Rotterdam NV

Преюдициални въпроси

1. По необходимост ли следва да се изключи възможността предоставянето на гаранции от страна на дадено публично предприятие да бъде вменено в отговорност на определени публични органи — което е нужно с оглед на квалификацията като държавна помощ по смисъла на членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС — при условие че съответната гаранция, какъвто е настоящият случай, е предоставена от (единствения) изпълнителен директор на публичното предприятие, който, въпреки че от частноправна гледна точка е разполагал с подобно правомощие, е действал самоволно, умишлено е държал в тайна предоставянето на тези гаранции и е нарушил разпоредбите на учредителния акт на публичното предприятие, тъй като не е поискал одобрението на надзорния съвет, и освен това следва да се приеме, че съответният публичноправен административен орган (в конкретния случай общината) не е искал да се предоставя съответната гаранция?
2. Ако възможността за ангажиране на отговорността на публичните органи не се изключва по необходимост, тези обстоятелства остават ли без значение за отговора на въпроса дали предоставянето на дадена гаранция може да бъде вменено в отговорност на съответните публични органи, или сезираната юрисдикция следва да пристъпи към преценка на останалите признаци в подкрепа, съответно срещу ангажирането на отговорността на тези публични органи?

Жалба, подадена на 2 май 2013 г. от Manutencoop Soc. coop., понастоящем Manutencoop Soc. coop. arl и Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl срещу определението, постановено Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Manutencoop Soc. coop., понастоящем Manutencoop Soc. coop. r.l. и Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. (представители: A. Vianello, A. Bortoluzzi и A. Veronese, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

— да се отмени и/или измени Определение на Общия съд (четвърти състав), постановено по дела T-280/00 и T-285/00 на 20 февруари 2013 г. и нотифицирано на 25 февруари 2013 г.,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват две основания.

На първо място, определението на Общия съд било опорочено от грешка при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ относно задължението за мотивиране на решенията на Комисията в областта на държавните помощи. По-специално Общият съд не се съобразил с мотивите на Съда, съгласно които решението на Комисията „трябва да съдържа всички съществени данни, за да бъде приведено в действие от националните органи“. Макар обаче в решението да липсвали основните елементи за неговото привеждане в действие от националните органи, Общият съд не установил никакви недостатъци в метода, възприет от Комисията в оспорваното решение, в резултат от което била налице грешка при прилагане на правото.

На второ място, определението на Общия съд било опорочено от грешка при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ относно разпределянето на тежестта на доказване в съответствие с предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. Въз основа на установените от Съда принципи, при възстановяването държавата членка, а не следователно отделният получател, трябва във всеки случай поотделно да докаже наличието на предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. В настоящия случай обаче в оспорваното решение Комисията пропуснала да изясни „подробните правила“ за извършване на такава проверка. Следователно, тъй като не разполага с основните елементи, за да докаже при възстановяването дали предоставените предимства представляват държавни помощи за получателите, Италианската република прехвърлила тежестта на доказване, изисквайки от отделните предприятия — получатели на предоставените под формата на облекчения помощи, да докажат, че въпросните предимства не нарушават конкуренцията, нито пък засягат търговията между държавите членки; в противен случай се презумира, че предоставеното предимство е годно да наруши конкуренцията и да засегне общностната търговия.

Жалба, подадена на 7 май 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-252/13)

(2013/C 207/40)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: D. Martin и M. van Beek)

Отговорник: Кралство Нидерландия